

WERELDBEKER IN NOMMAY

Veldrijder **Erwin Vervecken** is aan zijn laatste seizoen bezig

“IK BEN ALTIJD OP EEN TE STERKE SVEN NYS GEBOTST”

Erwin Vervecken (37) is aan zijn laatste crossjaar bezig. Op 27 februari hangt hij feestelijk zijn fiets aan de wilgen, maar met ons blik hij nog eens terug op zijn carrière die hem drie wereldtitels en een nationale kampioentruif in alle categorieën opleverde. Niet slecht, maar zonder ene Sven Nys had 'De lange van Lille' (1 meter 94) nog veel meer gewonnen.

Erwin Vervecken met zijn vrouw Liesbeth, de driejarige tweeling Louis en Marie en hun jongste zontje Cisse. "Over tien jaar zal ik herinnerd worden voor mijn drie wereldtitels, maar ik heb ook twee keer de GVA-trofee gewonnen", aldus Erwin.

Hoe ben je eigenlijk in het veldrijden terechtgekomen?

Erwin Vervecken: Ik deed vroeger veel sporten: atletiek vooral. Altijd individuele sporten, ploegsporten lagen me niet zo goed. En dan nam ik eens deel aan een veldritje hier in de buurt, met een gewone fiets. Ik won nog ook en ging meteen vragen waar er nog veldritten waren. Ik ging naar Nederland, daar bestond er een heel circuit voor jongeren. Mijn ouders vonden het oké dat ik aan veldrijden deed. Alles liever dan op de weg; veel te gevaarlijk volgens hen.

Op de weg kon je toch ook je man staan?

Ja, maar op een heel ander niveau. In het veld werd ik praktisch elk jaar nationaal kampioen bij de jeugd. Als prof heb ik wel wegritten gewonnen in regionale rondes, maar was ik op de weg gebleven dan was ik een kermiscoureur, zo simpel is het.

Reed je vanaf je eerste jaar in een ploeg?

Ja, met Peter Van Den Abeele en Marc Janssens, bij Espace Card. Met een heel beperkte structuur hoor, zeker niet te vergelijken met nu.

En toch is veldrijden een individuele sport. Is het beter om voor een ploeg te rijden?

Zeker in de zomer, om op de weg te rijden, heeft het zijn voordelen. Je kan op stage gaan, samen trainen... maar tijdens de cross heb je geen ploeg nodig.

Je was een groot talent, maar je botste wel op grote tegenstanders.

Absoluut. Ik vind het spijtig dat ik nooit zo'n jaar gehad heb waarover ik kan zeggen dat ik toen de beste was. Nu ja, Sven Nys is vier jaar jonger. Toen die 20, 21 was, was hij al de beste. Op de twaalf seizoenen die hij reed was hij zeker tien keer de sterkste van het pak.

Was Nys je grootste tegenstander?

Zeker. In het begin ook nog Richard Groenendaal, en toen ik die begon te kloppen, zo rond 2000, dacht ik even dat ik de beste was. Maar toen kwam Nys.

Je zegt dat je graag eens de beste over een heel jaar was geweest, maar je was wel een specialist van de kampioenschappen.

Over tien jaar zal ik herinnerd worden voor mijn drie wereldtitels, en die hebben mijn carrière zeker gemaakt. Maar ik heb ook twee keer de GVA-trofee gewonnen, toch ook een regelmatigheids criterium. Ik had echter graag eens de Wereldbeker of de Super Prestige gewonnen.

Waar haalde je die drive vandaan om naar kampioenschappen toe te leven?

Dat weet ik niet! In alle sporten heb je wel iemand die op het moment dat het moet meer uit zichzelf kan halen. Kijk naar Tia Hellebaut, die een heel jaar geklopt werd door Blanka Vlašić maar wel de Olympische Spelen wint. Op het moment dat het echt moet, kunnen velen hun zenuwen niet de baas. Het is een kwestie van kalm te blijven. Misschien was ik de rest van het jaar wel té kalm.

Ben je tevreden met wat je bereikt hebt?

Je kan altijd zeggen dat je daar of daar had kunnen winnen, maar dan blijf je doorgaan. In Poprad had ik wereldkam-

Het gaat wat minder. Tot drie jaar geleden stond ik vaak op het podium, en als ik een slechte dag had eindigde ik altijd wel in de top tien. Maar sinds twee jaar heb ik het moeilijker om op gang te komen. Ik ben nog gemotiveerd om te trainen in de winter, maar tijdens de zomer heb ik het moeilijk om me op te laden.

Is er veel veranderd sinds jij begon?

Heel veel. Er zijn meer competities bij gekomen en ook het niveau is gestegen. Financieel ook: de startgelden zijn de afgelopen tien jaar verdubbeld. De lonen zijn ook gestegen, het prijzengeld is echter hetzelfde gebleven.

“Sinds twee jaar heb ik het moeilijker om op gang te komen”

pioen kunnen worden, maar werd nipt geklopt. En in Zolder had ik pech. Langs de andere kant heb ik ook het geluk gehad dat Nys viel in Zeddam, dat het jaar daarop Nys en Wellens in elkaar haakten. Je moet een beetje geluk hebben. Ik ben altijd op een sterke Nys gebotst. Maar kijk, ik werd wel een paar keer tweede in de wereldbeker, stond vaak tweede in de UCI-stand.

Was je van plan om bijna tot je veertigste te koersen?

Nee, ik was zelfs niet van plan om prof te worden. Veldrijden was een hobby. Ik studeerde toen ook, haalde een graaduaat bedrijfsmanagement. En in '94 werd ik derde op het WK voor amateurs in Koksijde. Ik werkte toen als boekhouder. Ik kon meteen bij verscheidene ploegen terecht, maar in die tijd mocht je al tevreden zijn als je ergens voor een minimumloon aan de slag kon.

Je koerst ook geregeld in Amerika.

Da's het avontuur een beetje opzoeken. Je moet weten dat ik hier al zestien jaar steeds dezelfde koersen doe, op den duur wil je wel eens andere lucht opsnuiven. Het veldrijden daar is ook in niks te vergelijken met hier. Je staat er ginds helemaal alleen voor, zoekt zelf je weg, zorgt voor je eigen vervoer.

Dit is je laatste profjaar. Heb je er genoeg van of gaat het gewoon wat minder?

Crossers zijn er beter van geworden, en dat hebben ze te danken aan de VRT die veel wedstrijden brengt.

Zal Niels Albert het veldrijden vanaf nu gaan domineren?

Hij zal de klassementen naar zijn hand zetten, maar rekening moeten houden met de regelmaat van Nys.

Die de stap zette om in de zomer aan mountainbiken te doen.

Dat heb ik ook geprobeerd, in '95 werd ik Belgisch kampioen. Maar dat is iedereen vergeten. (lacht) Het jaar daarop was ik graag naar de Olympische Spelen in Atlanta geweest, maar de selectiewedstrijden vonden plaats in april, na het veldritseizoen. Ik heb heel wat mountainbikewedstrijden gewonnen hoor. Het is echter te zwaar om te combineren met cross.

Weet je al wat je na je carrière gaat doen?

Ik heb een gesprek gehad met Bob Verbeeck van Golazo, dat onder meer de GVA-trofee inricht. Het is de bedoeling dat ik bij hen kom. Administratie, organisatie van crossen.

Wanneer is het je laatste cross?

Op 27 februari in Herentals. En iedereen mag aan de start komen, vergunning of niet, man of vrouw, nieuweling of prof. We gaan een beetje show verkopen. (lacht)

Tekst: André Meganck